

La Mongia

Sant Pere de Vilamajor

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Nucli de La Força. La Mongia, Punt d'Informació. C/ de l'Església, 3, 08458, Sant Pere de Vilamajor.
Alçada: 305 m

Coordenades:

Latitud: 41.68395
Longitud: 2.38787
UTM Est (X): 449055
UTM Nord (Y): 4614868

Classificació

Número de fitxa 08234-101
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XXI
Any 2010
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL. 4189-I. Acord Ple Consell Comarcal (05/10/2011).
Número inventari Sí, IPA.: 40524.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor
Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dj., 29/10/2015 - 01:00

Descripció

Es tracta de les restes de l'antiga mongia de Vilamajor, actualment integrades en un edifici de factura contemporània.

Només es conserva una de les parets estructurals, que forma part de l'antiga muralla de la vila fortificada de La Força.

L'antic edifici, que fou enderrocat a principis dels anys 80 del segle XX, constava de planta baixa i pis, amb una coberta a una sola vessant, que desaiguava a la façana principal.

L'edifici actual, que deixa la muralla a la vista des de l'interior, consta de planta baixa i pis, amb una coberta a dues vessants, de teula àrab, i el carener paral·lel a la façana principal.

Observacions:

Fotografia de la Mongia en blanc i negre (Arxiu Municipal, caixa 628, cadastre 1974).

Història

La figura dels monjos a Vilamajor, que eren beneficiaris de la candela de Sant Miquel, es documenta des de l'any 1233.

El nombre de monjos va anar variant al llarg dels anys. Eren els encarregats del servei de la parròquia, d'administrar béns, de celebrar deu misses l'any, de tocar diàriament les tres oracions, de tocar campanes en cas de tempesta, i també d'obrir i tancar l'església. També els corresponia tenir cura de la confraria de sant Miquel que, després del patró Sant Pere i la Verge del Roser, era el Sant amb més devots de la parròquia.

Els monjos residien a l'edifici conegut com "La Mongia", i vivien de les donacions dels feligresos.

L'any 1448, el monjo que va viure el terratrèmol que assolà la comarca, va ser en Francesc Collet.

L'últim monjo de Vilamajor va ser Ramon Oliveró, que va morir l'any 1839.

Posteriorment, l'edifici va ser utilitzat com a presó municipal, situada a la planta baixa, i com a escola de primària, a la planta superior, fins a finals de la dècada dels anys 70 del segle passat. L'any 1980 es va enderrocar pel seu mal estat de conservació.

L'any 2010 la Diputació de Barcelona i l'ajuntament de Sant Pere de Vilamajor van signar un conveni, per tal de construir l'actual edifici de La Mongia com a equipament de promoció cultural i turística. A la planta baixa hi ha un punt d'Informació del Parc Natural del Montseny i promoció turística del municipi, i al pis superior hi ha una sala d'exposicions temporals.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANT PERE DE VILAMAJOR: www.vilamajor.cat/

DOÑATE ARQUITECTES ASSOCIATS (2011). Catàleg de béns a protegir. POUM. Sant Pere de Vilamajor: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor.

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1989). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Sant Pere de Vilamajor).

HERRERO i BARÓ, H. (2013). "La Mongia: la casa dels monjos, els primers campaners". La Clau: Butlletí d'Informació Municipal de Sant Pere de Vilamajor, nº 25, juny 2013. Sant Pere de Vilamajor: Ajuntament de Sant Pere de Vilamajor, p. 12-13.

